

РЕШЕНИЕ

№ 38254

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4578** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 292 и следващите от АПК.

Делото е образувано по искова молба на „Био Майнинг“ АД, [населено място], представлявано от изпълнителния директор З. А. чрез адв. Г. срещу главния архитект на Столична община, с която са предявени три обективно съединени отрицателни установителни иска на основание чл. 292 от АПК, в които се претендира съдът да установи, че ищецът не дължи изпълнение по заповед № РА-30-438/16.06.2021 г. на главния архитект на Столична община; заповед № РА-30-66/24.01.2022 г. на главния архитект на Столична община и на заповед РА-30-484/11.05.2022 г. на главния архитект на Столична община.

В исковата молба се посочва, че трите горепосочени заповеди са отменени с окончателни съдебни решения по отношение на единия адресат на заповедите, а именно - „Югозападно държавно предприятие“ ДП – Териториално поделение Държавно ловно стопанство „Искър“. Твърди се, че след като строителството на разпоредените за премахване сгради е извършено в имот, собственост на „Югозападно държавно предприятие“, означава, че то е собственик на изградените постройки, следвайки правилото на приращението по чл. 92 от Закона за собствеността. Счита, че изпълнението е насочено спрямо дружеството ищец, без да е изяснена действителната фактическа обстановка, а именно – кой е строител на процесните обекти, в какво съотношение следва да се разпреди отговорността и др.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – главният архитект на Столична община се представлява от юрк. В., която оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В писмени бележки по делото излага подробни съображения досежно неоснователността на

исквата претенция.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява и становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповеди № РА-30-438/16.06.2021 г., № РА-30-66/24.01.2022 г., № РА-30-484/11.05.2022 г., издадени от главния архитект на Столична община на основание чл. 225а, ал. 1 вр. чл. 225, ал. 2, т. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) на ищецът „Био Майнинг“ АД и на „Югозападно държавно предприятие“ ДП – Териториално поделение Държавно ловно стопанство „Искър“ било наредено да премахнат следните незаконни строежи:

- „стоманобетонена монолитна сграда“, намираща се в имот с идентификатор 22472.7450.100 по КККР, [населено място], местност „А.“, яз. „Искър“, район „П.“, СО;
- „едноетажна сграда /метална конструкция с тъхлени стени/ - склад“, намираща се в имот с идентификатор 22472.7450.259 по КККР, [населено място], яз. „Искър“, район „П.“, СО на територията на ТП Държавно ловно стопанство „Искър“;
- „едноетажна масивна стопанска постройка /за аклиматизация на дива свиня/ и едноетажна масивна постройка – помощна сграда към нея“, намиращи се в имот с идентификатор 22472.7450.260 по КККР, [населено място], яз. „Искър“, район „П.“, СО, на територията на ТП Държавно ловно стопанство „Искър“.

С оглед извършеното съдебно оспорване и на трите заповеди от техните адресати, с решение № 1269/05.02.2024 г. по адм.дело № 9445/2024 г. Върховния административен съд отменил заповед № РА-30-438/16.06.2021 г. на главния архитект на СО в частта, с която на ТП „Държавно ловно стопанство Искър“ – „Югозападно държавно предприятие“ е наредено да премахне констатирания незаконен строеж. Оставена е в сила останалата част на решение № 3992/16.06.2023 г. по адм.дело № 7358/2022 г. по описа на АССГ, с която жалбата на „Био Майнинг“ АД срещу посочената заповед е отхвърлена.

С решение № 1851/20.02.2023 г. по адм.дело № 8742/2022 г. и с решение № 1269/05.02.2024 г. по адм.дело № 9445/2023 г. Върховният административен съд се е произнесъл по идентичен начин във връзка с оспорените пред АССГ заповеди № РА-30-66/24.01.2022 г. и № РА-30-484/11.05.2022 г. на главния архитект на СО. Решенията на първоинстанционния съд, с които жалбите на „Био Майнинг“ АД са отхвърлени, са оставени в сила.

На 29.04.2025 г. в близост до седалището на дружеството ищец, на стълб от уличната електрическа мрежа били залепени три съобщения, издадени от кмета на СО, в които било посочено, че на 30.04.2025 г. от 14:00 ч. ще бъде извършено принудително премахване на описаните по-горе строежи.

Ищецът прилага решения на Административен съд София-град, с които са оставени в сила решения на СРС, с които са отменени като незаконосъобразни наказателни постановления на директора на Регионална дирекция по горите С. за налагане на имуществени санкции на „Био Майнинг“ АД за извършено нарушение на разпоредби от Закона за горите във връзка с изграждането на горепосочените постройки без предварително учредено право на строеж.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с активна процесуална легитимация, длъжник по изпълнението.

Отрицателният установителен иск по чл. 292 АПК може да се подаде без ограничение във времето, преди, по време или след осъществяване на изпълнението, от което активните процесуални действия на ищеца не се ограничават във времето. Искът се предявява на самостоятелно основание, независимо дали административния орган е сезиран с искане за прекратяване изпълнението предвид възможността на вискателя да разполага с предмета на изпълнение или следва да се произнесе по приложимостта на чл. 285 от АПК.

Разгледан по същество искът е неоснователен.

Предмет на установяване в настоящото производство е обстоятелството, че макар и възникнало, изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо. Съгласно приложимата норма на чл. 292 от АПК вече възникналото задължение може да се оспори само въз основа на факти, настъпили след издаване на изпълнителното основание.

В тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно, главно доказване, че след влизане в сила на процесните заповеди на главния архитект на СО – изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т.1 АПК, са настъпили нови факти, които изключват, погасяват или отлагат изпълнението на задължението за премахване на незаконните строежи.

В конкретния случай и с оглед представените по делото писмени документи, не може да се направи заключението, че след издаването на заповеди № РА-30-438/16.06.2021 г., № РА-30-66/24.01.2022 г., № РА-30-484/11.05.2022 г., на главния архитект на Столична община са настъпили такива обстоятелства, които да препятстват изпълнението на задължението, вменено на ищеца.

Посочените административни актове, с които е наредено на „Био Майнинг“ АД да премахне описаните в тях незаконни строежи са влезли в сила и подлежат на изпълнение от негова страна – доброволно или принудително, което е видно именно от посочените по-горе съдебни решения на Върховния административен съд, които отменят заповедите само спрямо „Югозападно държавно предприятие“ ДП – Териториално поделение Държавно ловно стопанство „Искър“. Неотносими и ирелевантни спрямо изпълнението на задължението за премахване на незаконните строежи са и представените от ищеца съдебни решения, с които се отменят наказателни постановления за наложени имуществени санкции спрямо „Био Майнинг“ АД, свързани със съответствието на извършеното строителство с конкретни разпоредби от Закона за горите. Направените констатации от съдебните състави досежно законосъобразността на развитото се административнонаказателно производство и допуснатите нарушения в издадените АУАН и НП, не се отразяват на възникналите и изискуеми задължения, произтичащи от влезлите в сила заповеди на главния архитект на СО за премахване на незаконни строежи.

Поради това следва изводът, че в настоящото производство ищецът не посочва правно релевантни обстоятелства, които да обосновават, че задължението – предмет на изпълнение, описано в заповеди № РА-30-438/16.06.2021 г., № РА-30-66/24.01.2022 г., № РА-30-484/11.05.2022 г., на главния архитект на Столична община, е престанало да съществува или е станало неизискуемо.

Предвид гореизложеното следва да се приеме, че към датата на предявяване на настоящия иск по чл. 292 от АПК не са настъпили факти и обстоятелства, които да доказват, че макар и възникнало, изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо, поради което и предявеният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, искането за което е направено в срока за това и което следва да бъде определено в размер от 100 лева съобразно нормите на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба на „Био Майнинг“ АД, [населено място], представлявано от изпълнителния директор З. А. чрез адв. Г. срещу главния архитект на Столична община на основание чл. 292 от АПК, в които се претендира съдът да установи, че ищецът не дължи изпълнение по заповед № РА-30-438/16.06.2021 г. на главния архитект на Столична община; заповед № РА-30-66/24.01.2022 г. на главния архитект на Столична община и на заповед РА-30-484/11.05.2022 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА „Био Майнинг“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община разноски в размер на 100 /сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: